

NOVINE

Pobožen, družbeni, pismeni list za vogrške slovence.
PRIHÁJA VSAKO NEDELO.

Cena Novin je na leto:
 Doma 3 K.
 v Ameriko 6 K.
 za naročnike Marijinoga lista, če se jih več na
 eden naslov pošila, doma 2 K.
 v Ameriko vsakomni na njegov naslov 5 K.
 Cena ednoga šalata je doma za naročnike Marijinoga
 lista 4 štere, za nenaročnike 6 šterov.

Dobije se
 Novine, Marijin list i Kalendar Šreca Jezušovega pri
KLEKL JOŽEFI,
 vpek. pleh. v Čerensoveih.
 Csoréid, Zalamegye. Naročnina i dopisi se tudi k tomú
 moro pošilati.

Cena Novin z Marijinim letom i Kalendarom Šreca
 Jezušovega vkljup je na leto:
 doma, če za več naročnikov na eden naslov se
 pošilajo 4 K.
 če samo za ednoga 5 K.
 v Ameriko vsakomni naročniki na njegov lasten
 naslov 8 K.

**„Ljudje sehnoli bodo . . . ár se
 približava odküplenjë vaše“.**

— Luk. XXI. —

Že šehnejo ljudje vseširokom po sveti. Sehne mladézen na bojiščaj, sehnejo starci domá, kí zdaj morejo dela oprávlati, štera só za močneše roké, sehnejo deca drobna, ár so njim matere nevolne, zmantráne.

Pa vse to se mantrá i trpí radovolno. Je, ka se zaskuzí oča, kda slednjikrát obímne ženo ino deco, razjoče se mati, kda se zglédne na svoje mále od oče zapuščene, ali kda se razvedrí njihovo srcé i pamet, znova etak právi eden i drúgi: „naj bo z Bogom, domovina žele, boža svéta vola je, more bití, naj samo kaj bošega príde potom“.

To je tisto: „kaj bošega potom“, ka si človeči národ žele. Od Adama právijo, ka z raja pregnáni, kelkokrát se je zgledno po svojoj drobnoj deci, telkokrát so njemi vdarile vroče skuzé z očíh. Eva se je, prej, vnogokrát jokala, ka je ne mogla sáma nazáj pa ne njéna deca, v zgübleno bláženstvo. Pa to žené od tistoga mao vse lidí na sveti. Vsaki ščé bláženeši biti, vsaki ščé svojo deco srečnešo viditi, kak je bio on sám.

Glejmo samo zgodovino národov, šteri so živeli na sveti. Vsi so se trli, rivali, vojsküvali z ednoga mesta na drúgo, ár so vsi iskali bláženstvo, vse je gnála žela za zgüblenim paradizomom. Človek obrvim z mirnim delom i prlíkami išče svoje bláženstvo. Kda pa eden celi národ sprevidi, ka ga je v míri najšeo ne, te si orožjë poššče pa vdári z njim na tiste, štere drží za nápoto svoje sreče to držéči, ka je že rinlanski národ rad pravo: „či ščés mír, te se pripravljaj na boj.“

Tak nastáne boj pa vnogo junaško darüvanje samoga sebé. Tak se darüjejo očevje za deco, junaški mladenci za sestere i brate rekoči: „Či jas spádnem, príde z mojega áldova novi čas, nova zorja napoči pa bom bláženi jas túdí na ovom sveti, ár sam pomágo za bláženeše včíniti tiste, kí ostánejo.“

Pa jeli príde za takšimi darítvami bolši čas? Jali de ležej i lepše živo človek v pridočem míri? To je tista miseo, štera trápi vnogo [dobro dúšo. Mogeo bi prídí. Ne je mogoče, ka bi telko krví zamán teklo, ka bi se telko mládoga žítka brezi vsega haska darüvalo. Tak právijo edni. Pa prav májo. Vsi, kí se vojsküjo to ščéjo. Pa vsej nakanenje vkljup se ne bi zjedínilo v ednom dobrom vspehi?

To je samo pitanje, jeli prav ščéjo? Med vojskov, právijo, se je vnogi pobolšao, kí je prle domá ne dosta bio vreden. Daj Bog, ka de tak. Kak pa domá? Ne vüпам vse popisati. Právijo, ka je ne vse porédi. Od glavé vonja riba: Poglavárje si pa vu več mestíh del prosijo z krvávíh žúlov siromákov: Bojno podporo prej ne delijo zamán. „Kí kaj z dobre vole dá?“ Ne smej dati, ár či ne potrebna, te naj držánjí dá nazáj. Po boji de od toga ešče več guča. Ovo drúgo drúgoč. Lejko ništernim to dojde.

Vsaki, kí po grešnih potáj hodi, pomága šatani, ka naj prelijána krv millijonov ne hasni nikomi. Vsaki je zrok, či de prihodní mir ešče v vékšoj pokvarjenosti, kak je bio preminoli. Meni se tak vídi, ka Jezuš na to meri v evangeliumi, kda nam obečáva ešče strahovitneše dnéve, ka ne bo človek bláženi tú na zemli záto, ár či se li v boj podá, túdí samo na zemli išče bláženstvo; v zemelski paradizom ščé nazáj prídí, z šteroga je Adam vösúnjeni pa pozábí, ka ne kraj zemlé,

nití njegove dobrote, nego nedužnost srcá je napravila paradizom na zemli pa kda se tá nedužnost razbála, te je z njov odišeo túdí rajski mir, šteroga na zemlo več ne bo nazáj.

Bojna.

Zvreti se zača bojna v Srbiji. Ceta stára Srbija je v naših rokáj pa en del Črnogore, bolgári pa májo en del nove Srbije. — Hvala naj bo Večnomi Bogi zato. Zakaj? zato, ka smo ljudsko od slabejših vkraj vzeli? Ne, nego zato, ka smo greh pokaštigali i svet bliže prinesli k miri. V tom nas je Bog pomogeo, zato njemi naj večna hvala bo.

Glejmo poročila z bojišč:

Srbsko i črnogorsko bojišče. Pred krajinov *Lim* so naši do 3000 srbov vlovili. — Črnogorci so prek *Lime* vode stirani. Pri *Prokuplje*-i so nemci 8500 srbov vlovili i 12 štúkov zaplenili. — Kre *Babice* gore so naši 113 srbov vlovili i edno strojno puško zaplenili, nemci so jih pa 1000 zgrabili i 2 strojnivi puški zaplenili. — *Kursunlijo* so naši zevzéli. Nemci so v gorah zgrabili 2000 srbov, edno strojno puška i 2 topa zaplenili. — Srbi právijo, da tistih 140 topov, štere so nemci v Kraljevoji zaplenili, so pokvarjeni bili i so je oni od túrkov i bolgarov vkraj vzeli v balkanskóm boji. (Ve če bi je mogli, bi je zato odpelali. Vr.) *Javor* občino i prelaze *Golije Planine* smo zevzeli i prek 1931 metrov visoke *Jankov-Kamenec* gore prišli pa 5000 srbov vlovili. — Črnogorci so 29 naših vlovili i teliko jih túdí mrtvih najšli. — *Nova-Varoš Sjenica* i *Raska* so zavzete, 2800 srbov je vlovljenih i 4 topovi zaplenjenih. Ceta stara Srbija je tak zdaj v naših rokajh.

Bolgarsko bojišče. Bulgari so zezvzeli *Prokuplje* i tam vlovili 7000 srbov pa zaplenili 700 lad strliva, 6 mozarov, 19 strlivnih kol pa vno go bojnih priprav i v Grlaci 150 železniških kol. — Srbi so se spuntali v prvom črnovojniškem polki i morili polkovnika *Pribičevića*, šteri je glava bio zarote proti našemi bivšeni trononasledniki Franc Ferdinandi nastávljene. — Francozi so pri *Karasu* vodi zbiti, 56 so jih bulgari zgrabili i 4 tope zaplenili. Tü so francozi jako močne postojanke meli i bulgari popevajoč narodno pesem „*Šumi Marica*“ (Marica je voda na bolgarskoj meji) so je vö ž njih zbili. — Srbi so zezvzeli *Tetovo* ne daleč od Skoplja i nekaj strliva zaplenili. — Bulgari so zavzeli *Prilep*, 2000 srbov vlovili, i 18 topov, 22 kol strlivnih, 2000 pušk zaplenili tü. Na *Radinovac* liniji so pa 300 srbov vlovili 1 štük i druge bojnske priprave zaplenili.

Rusko bojišče. Od *Cartorijska* na severozapad so naši na ruske postojanke vdrli i 1515 rusov zgrabili pa 4 strojnih pušk zaplenili. — Rusi glasijo, da so meseca oktobra vlovili 675 častnikov i 49 jezer 200 prostih nemških i naših vojakov pa zaplenili 21 topov, 11 strojnih pušk, 18 bombmetalnic i 3 svetilnike. — Kak velike so bile ruske zgübe pri *Cartorijski*-ji, je razvidno iz toga, ka kda so je naši tü premagali i njim celo zimsko taborišče lepo pripravljeno vkraj vzeli, so jih 2500 mrtvih našli pa 400 novih grobov. — Nemci so od *Rige* samo 15 kilometrov daleč. — Rusi v *Besarabiji* veliko vojsko vküp správlajo; poprek je pa mir na tom bojišči.

Talijansko bojišče. Talijani so v Gorici skoro vse cerkvi i samostane, pač celo mesto vküp zostrelali. Veliki kvar so naredili tüdi na frančiškanskoj naselbini v *Kostanjevici*, odkod so naši tretjeredniki svoje glasilo „*Cvetje*“ vdáblali. — Naši so **Verono, Vicenzo, Tricenimo, Udine i Cervignamo** iz zraka z bombabi obstrelávali. — Strelba talijanov je v Gorici vno go ljudih civilov vmorila pa ranila, med njimi več decé. — Talijani glasijo, da so 320 naših vlovili, 208 morili i nekaj strliva zaplenili. — Talijanske napade so naši odbili i svoje postojanke obdržali. Zgübe talijanov so jako velike.

Na morji. Naši podmorski čuni so pét talijanskih, eden nemški sam pa 3 angleške ládje potopo, štrtoj pa štúke vkraj vzeo.

Na francozkom i türskom bojišči je poprek mir ladao.

Dom i svet.

Pod orožje moro stopiti dec. 6-ga vsi so že bill pred tém v vojaškoj službi, nego so za volo kakšega zroka odpuščeni ž njé i so rojeni v letah od 1873 do 1897. pa so na novom nabori znova za pripravne bili spoznáni. Teh let vojaški delavci tüdi moro té den nastopiti svojo službo. Té dneve se ešče odloči, steri do mogli tüdi z teh ka so zdaj ostali, notrirukivati té dén.

Polško. V *Varšavi* se je odprlo vseučelišče, to je ta najvišša šola.

Krakovski nadpiskup je prle slovesno sveto mešo slúžo. Siromaki polaki so že dolgo ne tak velikoga veselja vživali.

Grčko. *Denis Cochín*, francozki minister hodi v Athenah, da bi grke nagnó, naj svojo vojsko razoborožijo.

Iz pisem naših vojakov.

Spominjajo se pokojnih pajdašov.

„Daj vam Bog mir v vašem lepom kraji... Srcé mi ne da mirú, dokeč vam ne naznanim naš žalosten vsehsvetcov den. Dnes leto dni so ešče tei naši bratje znabiti veselo pohodili cintore, kde so njuvi starišje, bratja ali deca, zdaj pa že tüdi oni počivajo v čarnoj materi zemli pa nej med svojimi domačimi, nego med tujinci v ruskoj zemli.“

O ti nemili 18-ti den oktobra, keliko si nam ti, pobrao naših znancov! Ne bo jih več nazaj. Borili smo se proti rusi za vero i svetomatercerkev ino za našo rojstno domovino, ali šrapneli pa granate ne gledajo, koga zadenejo i z sveta zbrišejo. Tak so od njih tüdi naši verni bratje, bojevnice za vero i domovino z sveta šli. Sam Bog njim bo plačilo v večnosti. Počivališče naših bojnih bratov je blizo naše bojne linije; lepi grobi se vidijo, mali leseni križeci so z zelenim jaličom okinčeni, ime vsakoga je pa na križ zapisano. Z nami gledajo pokojni bratje krutoga rusa, ali da njim granate več ne škodijo. Molimo Boga za njé! (Štefanéc Matjaš z Bratonec, domobranec 20. pošpolka).

„Naznanim našim lübitim slovencom i slovenkam, kak smo mi vojáki obslužávali dén vsej svetnikov i svetic božij na bojnem poli pri grobaj naših lübih vojakov, šteri so svojo düšo Bogi darúvali za našo drágo domovino, za Bogá i za svetloga kralá. Grobe smo njim lepo obkinčili z zelénimi kiticami i zgorečimi svečami. I tak smo tüdi mi nevolni zmantráni yo-

jáki pri grobaj doli pokleknoli molili Bogá, naj se smilúje pokójnij vojakov düšam. Lübi naši slovinci, sto i sto naših vrlih vojakov mírno počiva na krvávom poli v hladnoj zemli. Med šterimi tüdi slatko spi naš vrli slovenec Horvát János, rojeni v Velkoj Polani. Ou je tüdi Bogi gori darúvao svoj náj dragši kinč, svojo nemrtelno düšo za domovino, za Bogá i za kralá. Lübi slovinci, dobro znam, da na té lepi večér, gda so na naših slovenskih cintoraj grobi lepo bili obkinčeni z zelénimi kiticami i z goréčimi svečami, te so vno gi stariši milo zdihávali. Bog moj, jeli na krvávom bojišči na mojega prestreljenoga siná grobi zdaj tüdi tak lepo sveče gorijo? I tak tüdi brati i sestre za svojega lüboga vmorjenoga brata. Nadele žena za možá i drobna nedužna dečica za svojega lüboga presmeknjenoga očó, šteroga več na tom sveti ne do vidili. Lübi naši slovinci, ne mislite ka navasih lübih pokojnih vojakov grobaj na bojnem poli ne bi na té lepi večér sveče gorele. Tak rávno so lepo bili obkinčeni vaših pokojnih grobi, kak či bi je vi lübi domači obkinčili.

Želimo pokoj vekivečen vsem vrlim pokojnim vojakom!

(Gerič Jožef, pionier v 48. pešp.)

Zaman dela taljan. „Z poniznim srcem pozdravim vse slovenske dühovnike, šteri se spominate i molite za naše pokojne slovenske vojake, ki so za našega krala Franc Jožefa i za domovino smrt gorprijali. — V roke sem dobo slovensko čtenjé. Tei naši slovenski ljudjé, ka so ešče na svojem domi tü pri granici, komaj čakajo, če dobijo slovenske novine ali knige v roke, pa hrvati i srbi, ki se z nami vojsküjejo. Komaj prečtem, pa je že morem ta dati.“

To vam pišem, ka tü pri Gorici pri Soča vodi i na Doberdoli, kde sem jaz dozday, strašno veliko bitje trpi že od 17-ga oktobra. Talijani i naši tak strelajo z žmetnimi i malimi topami, ka nego skoro že zemle pri niednoj strani, ka je granata ne bi gorobrnola.

Talijani so tüdi prišli v naše jarke, ali vö smo je zbili. Rad je bio, šteri je mogeo vujti brez orožja z kapov v rokah, puško je pa pri nas povrglo. Zabadao so francozje i angleži med njimi, nači neščo naprej iti, ka strojna puška ide za njimi. Pa li jako *nikaj ne morejo napraviti*.

V ednoj malo slovenskoj vesi smo meli sveto mešo za pokojne vojake, pri šteroj smo molili za njé, naša banda je pa igrala. Po njej nas

je pohvalo naš poveljnik za junaštvo, ka smo trikrat tak močnoga talijana obladali. (Markoja Martin z Črensovec, desetnik v 3. domobranskem pešpolki.)

Prošnja ranjenca. „Podpisani slovenski dečko ki ranjeni v Pestujhelyi v bolnišnici težim, lepo pozdravim vse naše vogrške slovence i lepo oprosim, da bi se v molitvah večkrat spomenoli z vaših domačih, ki na bojišči noč no den verosttjujejo, so ne pod strehov, je dež, ali sneg. Prosim zato slovenske matere, zročite svoje sinke presv. Srca Jezušovomi maternomi Srca Marijuom i darujte za nje v tom blaženom adventi, šteri se nam je približao, sveto obhajilo. Pokleknite k jaslicam maloga Jezušeka i ga z pobožnim srcom prosite te zlati mir, šteroga svet tak žmetno čaka“. (Lübi prijatelj vseh naših slovincov: Mencigar Jožef z Pertoče, z 83. pešpolka.)

Misli na dom. — Gene je do joča List Marijin. „Lepo jih pozdravimo vsi vküper slovinci i se srčno zahvalimo na Marijinom Listi, šteroga, kda smo čiteli, smo se skuzili. Daj Srce Jezušovo, Bl. D. Marija, da pridemo kem hitrej v naš slovenski kraj. Eti je vse žalostno, nega nikoga, ka bi nam kaj veseloga pokazao, samo te se potolažimo, kda z našega kraja kakši glas dobimo. O kak želno čakamo mir.“ (Toplak Janoš peddesetnik z Bükovnice, Kramar Jožef z Trnja, Végi Ferenc z Strehovec, Nemeč Jožef z Filovec, Stanus Auguštin z Beltinec, Tkalec Štefan z Melinec, Rengeo Ivan z Gančan, vojaki z 71. pešpolka.)

Veselijo se Listi i Novinam. „Iz srca jih pozdravim i lepo se jim zahvalim, ka so mi Novine i Marijin List sem poslali, pa nej samo jaz, nego vsi moji slovenski pajdašje, pa ešče vogri. Kak smo veseli bili, kda smo do rok dobili Novine i List! Včasi so vsi okoli méne stopili pa sem njim tolmačo kaj sem znao vogrski. Zato njim vsi želemo zdravje, ka do mogli duga leta hraniti z takšimi navuki slovensko ljudstvo. Kak nam je zdaj eti potreben Marijin List. Kak sem veseli bio, kda sem ga zagledno, ka me je v tak dalešnjem kraji gorpoiskao. (Hanc Štefan z Črensovec, domobranec 20. pešpolka.)

Kak sladka je materna reč v tujini. Visoko poštvani naš dūševen Pastér! V začétki mojega maloga pisma se njim notri poklonim z etimi rečmi: Hválen bodi Jezuš Kristuš ino blažena Devica Marija. Za tem njim na dale naznanim, jas sam bio vküp ž njuvim sakačom; on je dobo Marijin list ino Novine večkrat; vsi smo je z veseljom

čteli. Zdaj so nas pa narazno razdelili. On je odišeo od nas, i ne veim dozday gde je. Bom se že trüdo, ka ga gori poiščem, ár so zdaj že drügoč prišli listi Marijini ino Novine, pismanosec je noso pa zakritjah se pa ta že dva dni, te sam jas k njem stopo ino sam pogledno atres. ino sam vzeo odnjega i z *veselim srcom sam sprejao naš materinski jezik*, ino tak prelepa četija, ka sam si mogeo skuze brisati. Tü jas mam pod svojov rokov več naši slovincov ino so preveč z veselim srcom sprijeli te reči. Šteri so po imeni eti: Antolin Ivan z Törnišča, Žalik Martin z Adranec, Raščan Marko z Brezovice, Perša Andras z Trnja, Lebar Ferenc z Törnišča.

Prelübleni razširitel bože reči zdaj njim nadele naznanim naše bitje z rusami. Do 28-ga maja smo mi z našimi četami vsigdar gnali neprijatela nazaj tak daleč, ka smo prišli daleč notri v Rusko-Polsko. Popisati njim nesmem gde smo, pri šteroj vesi ino kak daleč notri, ar je prepovedano. Zdaj si je on skopao jarke ino v tegno trotane zadržke mi smo pa tak v našoj rojnoj liniji napravili; neide on naprej mi tüdi nej, samo topničarje se borijo z štükami. Samo kda se naš 30 in pol oglasi, te rusi tak zoságajo, ka jih 2—3 dni nega čüti. Od stroška njim tüdi nekaj naznanim. Dobimo redno; zajtra kavo, poldne župe i meso, večer pali kavo. Z stroškon je vsaki lejko zadovolen. Jaz sam zdaj že tretjokrat na bojnem poli; 2-rat sam srečno zobhodo nej sam bio ešče ranjeni, zdaj sam se podao trétjokrat z pomočjov Srca Jezušovoga i z Marijinoga. — (Zdaj je ranjen, ali ne teško. Vrednik.)

Jas sam oženjeni mož po imeni Windis Štefan iz Dokležovja, prosim njih ponizno, naj denejo par reči v novine, ar sam jas tüdi bio delnik dokeč sam bio domá i žena je zdaj tüdi vdáble. Zdaj njih pa enkrat še srčno lepo pozdrávlam ino vrelo zahvalim na njuvom trüdi z vsemi mojimi pajdaši med pa ostanem z božov pomočjov duže na bojišči. (Windiš Štefan, poddesetnik v 20. dom. pespolki.)

Brez mira.

Nemam, nemam jas več mirá,
Počitka nišče mi ne dá,
Trpljenje mám li, drügo ne,
Kaj jas trpim, to sám Bog ve.

Vesélje zápro mi je grob,
Pa jas sam toga groba rob.
Lübézni oh več ne za mé:
Lást moja samo so skuzé.

Tam v tihom grobi, tam mi spi,
Skem mislo sam na lepše dni;
Tam spí pa čáka zelen čas,
Gda k njemi pridem tüdi jas.

Al'žalost! nemrem zdaj šče tá,
Gde lübv moja je domá!
Šče več trpljenja jé za mé,
Šče ne počilo to srcé!

Pa dobro! naj zgodi se to,
Rad spunim božojas volo,
Rad trpo bom za mili rod,
Za njega rad bom prosti rob.

Naj krvavi li to srcé!
Naj žgéjo vrele me skuzé!
O rad bom trpo národ moj;
Trpéči pesmar jas bom tvoj.

Trpéč bom spevao od mirá,
Ki vtiša bolna nam srcá;
Bom spevao od vesélja vám
Jas, ki vesélja ne poznám.

Čas zelen mirno čakao bom,
Gda spevao de naš mili zvon
Pesem pogrebno mi v slovo,
Gda mene več že tü ne bo!

Pa skrivao tam de tihí grob
Mené, ki živo sam za rod.
Mir zelen tihí grob mi dá:
Ve v sveti ne sam meo mirá!

Mirosláv.

Glási.

Cena krme določena. Naša vlada je določila ceno tikvinoga sira v 43 K, lenovoga 38 K, i pošušene repe 22 K, po 100 kilah. — V odaji vsaki meter 50 filerov bo dragši. Centralno središče za otrobe, od vlade nastávljeno vzeme prek odišno imenüvano krmo.

Kola, sani, ešče peške pa vprežno marho do od febr. 15-ga prišestnoga leta vküp pisali.

Prijali so liplanskoga tolvaja. Od Horvat Andraša je Kovač Štefan, gomilčki prebivalec odneseo 2000 K, i je vse zapio.

Iz prostoga kadet. Küčan Ludovik z Križavec se je tak junaško borio na bojišči, da je iz prostoga vojáka postao namestni častnik z dugov sáblöv i dobo tri svetinje hrabrostne, dve srbrnivi pa edno brunčevno.

Podpora sirote. Klara Salajko iz Maloga Slétjega (Strigovska fara) nam je z temi rečmi poslala podporo: „Srčno pozdravim Vreditela naših Novini i Marijinoga Lista. Bog ajim daj dugo življenje i srečno, veselo voditelstvo. Bog njim daj korono večne slave za vsako malo črkjico i vsaki trüd. Zato jim jaz pošlem 2 K. na podporo. Lübi dühovni oča, de bodo zadovolni, da sem siromaškoga stána, rada bi jim iz srca več, ali ne morem. — Zaistino lepi, veliki dar od edne sirote. Naj njoj ga povrne Mati nebeska. Ta sirota žena je dobro prerazumela potrebo naših časov, vlekla jo je dika Boža i z svojim darom pred

jezere bogatejše pitanje postavila. ti ne želeš, da bi se po dobrom čitenji duše k Jezusi pripelale i rešile?

Kak si pogučavajo mlade dovce. Naleteli smo v ednoj sosednoj fari na té guč:

Ana: Mož mi je spadno. Rada sem znaš, draga Klara, vej bom se drugoč jakše ženila. Že sam si kúpila žtofnati obleč, meter 12 K, če si ga gor oblečem, bom tak vövidla, kak kakšaštec mlada dekla.

Klara: Jaz sem se svojega tüdi že navolila, naj pride zato drugi že.

Poslušavec vdari med njive: Mrcine nej vaj je sram?

Njidve videvše da je še dečko: Tiho, ve sve si na tele tüdi mislile.

Sroča. Snajzna je lahko vsaka ženska v družbenom i družinskem življenji po Fellerovoj „Elsa“ pomádi, štera lice i kežo čuva. Odstráni šplinte, lise, krpe, nesnago mozolčičke, kežo omehči, ozdrávi. Vnogo jezér gospin jo z uspehom rabi. Ne rabimo pa škodlive reči, nego naročimo si pravo „Elsa“ pomado kežo občuvajočo, štere en teglček pridjani stane 2 kor.; 2 teglčka franko 5 kor. Ravnotak je jako dobra Fellerova borax-žajfa (80 fil.) i Fellerova mlečna žajfa (1 kor.). Naročaje se samo pri Feller V. Eugen lekarniki, Stubica, Centrale br. 146. (Horvatska).

Pošta.

Schadl Lujzika. Tišina. Je brat meo zvezdo? Kda je ostao za vojaka? Kam i kda je šo v kasarne i kda je šo na bojišće. Štero leto i šteri mesece? Smodiš Jožef. Portoč. Od vašega sina ne vejo nikaj niš pri regementi, niš pri kadri. Dale se zvedáva. Taborška pošta na števila 142, 163, 172, 174, 212 i 354 odsehmo tüdi sprejema zavitke.

100 litrov domače pijače Elpis!

vkrepčevalne, téčne in žejo gaséše si more vsaki sam napraviti za male stroške. V zalogi so: ananas, jaboka, granadina, jmalina, muškatelka, meta, pomeranče strašnica in višnja. Neuspeh iztljüčem. Ta domača pijača se pije po leti mrzlo po zimi pa vroče namesto ruma. Snovi z matenčnim navodilom stanejo K 4.40 poštnine prosto proti povzetji. Na 5 takših deležev se doda ena porcija brezplačno. Za kmetijstva, vekša hišna gospodarstva, delavnice, tovarne i. t. d. je to sredstvo velikanske vrednosti, ár se delavci s tov pijačov okrepčajo ne do bi bili pijani ali pa da bi zgubili na delavskoj zmožnosti

Janez Grolich, drogerije „pri angelju“ Brno šte 85 Moravsko. En karton za poskušnjo 10 litrov stane 70 fil., šteri se lahko pošljejo v štemplnah. Takši kartoni se dobijo za poskušnjo tüdi po vekših drogerijah.

Što si kurečih očih ne odprávi, si zmantrá hojo i z bolečinami si oslabi celo teló.

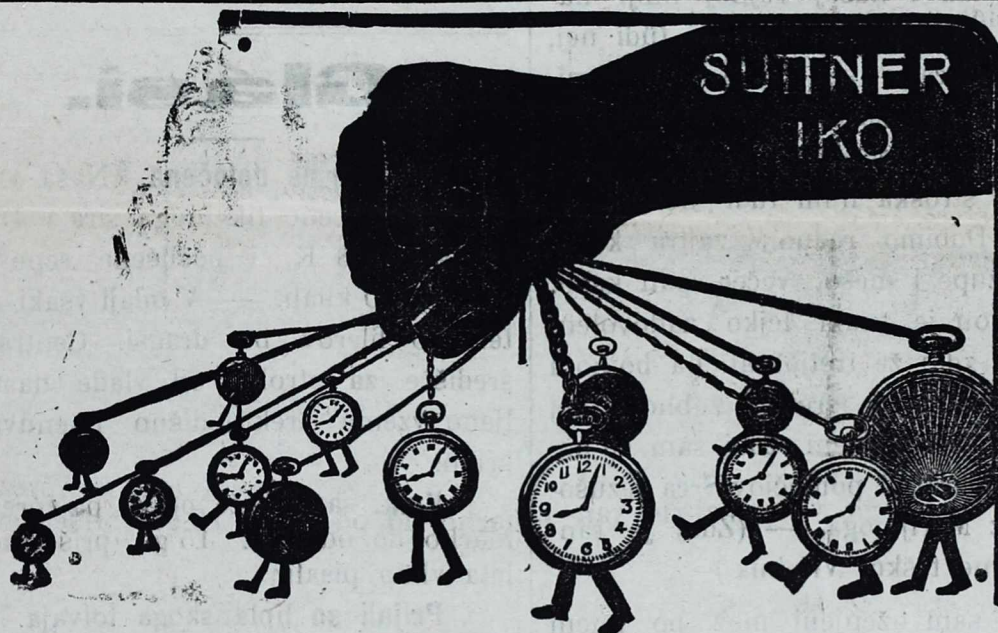
Odprávanje kurečih očih brez bolečine

je prava dobrota za vsakoga, ki trpi od njih. Ne moremo zadosta naglašuvati, kak nevarno je rezanje kurečih očih. Nož zna, ne da bi v pamet vzeli, globlje v meso priti, noga je pa vedno izpostávanja prahi i nesnagi, kaj v ram pride i vnogo smrtnoga krvnoga ostrupenja je nastanolo tak že. Kureče oči brez noža gotovo lahko i hitro moremo odprávi z Fellerovim „Elsa“ flajštrom za turiste (flajšter za kureče oči cena 1 kor. v škatlah 2 kor.) ali z Fellerovim „Elsa“ tinkturov za turiste (— tekoča tinktura za kureče oči, cena 2 kor.) — Vnogo jezer turistov, žandarov, pismonoscov, vojakov, gospodarov i gospin šteri premálo obütel nosijo i ki so je dozđaj rabili preporača to sredstvo, štero hitro i stalno odprávi kureče oči. Dokeč največ sredstva za odprávanje kurečih očih (rezanje tüdi itd.) samo gornji de kurečih oka odstráni koren pa notri neha. zavolo če a oko znova zraste tečas više imenüvana Fellerova sredstva z kornom vred odpravijo kureče oko. Oboje sredstvo kak i prah proti znojenjë tela i nog (cena 1 kor.) se neposredno da naročiti pri:

Feller V. Eugen

lekarniki

STUBICA, Centrale 146. (Zagr. žup.)

SVETOVNA TVRDKA SUTTNER VODI

zdaj i vodila je i prle z vürami brez falinge, štere dobro hodijo, so zanesljive i stalne pa so na poštenje nikdašnjimi dobromi imeni te tvrdke. Premšljeni küpec si zato pri Suttneri küpi vüro, ne pa v kakšem bazári, šteri krivozove za vürarnico, pravivci pa z žajfov, štrumfami, igra ami i porannicami tüdi vüre trži, štere večkrat tak slabo hodijo, da küpeca samo dreselijo. Odavci bazara naime ne morejo razumeti k naoljenji, pregledüvanji i ravnanji vüre, kak to vučeni vürarje delajo v Suttnerovoj švicarskoj tovarni z vsakov vörov pred odajov. Premšljeni küpec ne bo takše naprave küpüvao, v šteroj med stoterim blagom tüdi vüro ponüjajo samo za 8 k., ar zdrava pamet če samo malo premisli, spozna, ka to samo malovredna plehnata vüra more biti. Dobre vüre zaistino po cení moremo v Suttnerovoj svetovnoj hiši dobiti najbolje, kaj vnogo jezer zahvalnih pisem potrdi.

410 št. Nikl-anker Roskop vüra	K 4.10
705 „ Roskop vüra, strojna Kamenjih	5.90
719 „ Srebrna remontoar vüra	7.80
600 „ Radium žepna vüra, vnoči sveti	8.40
449 „ Roskop vüra z dvojim pokrivalom	7.20
518 „ Plitva nikl kavalirska vüra	7.50
803 „ Ženska vüra, ocel ali nikl	7.90
804 „ Srebrna ženska vüra	9.50
1203 „ Dobra büdilna vüra	3.50
1316 „ Lepa vüre na minuto	10.50
1325 „ 14 dni hodeča minutna vüra, jako lepa	20.—
1318 „ Moderna 14 dnévna minutna vüra	17.40

Vsaka vüra je točno zavrana

Krasen cenik brezplačno i franko

Razpošilanje po povzetji, ali po predplačaji. Kaj se ne dopadne, se spremeni! Lastivna vürarska tovarna na Švicarskom! — Lastivna svecka marka „IKO“ je naj bolje točno hodeča vüra.

Zlato vüro brezplačno lahko dobi vsaki küpec. — Več pove glavni cenik.

H. SUTTNER samo v LJUBLJANI 945. ŠT.

Ne je podružnica!

Kršćanska svetovna prodajalnica.

Ne je podružnica!

1360 št. Lepa vüra na steno	K 4.80
1544 „ Kožnata narokvica z vürov	10.50
712 „ Nikl-Iko vüra 15 rubisov	14.—
1450 „ Lanček iz bele kovine	2.80
1450 „ Ravnoté prostejši	1.—
916 „ Srebrni masivni lanček	3.20
422 „ Nikl-športlanček	1.75
979 „ Srebrna privešćnica krajjeska podoba	2.—
213 „ Srebrni prstan z kamnom	1.40
211 „ Srebrni prstan z kamnom	—90
1063 „ Prstan. zlat na srebrni	2.70

Tak sodijo vsi küpci!

Glejte edno z med jezerih zahvolnih pisem:

Vüra se dobro zapira!

„Vüra se dabro, zapira, med delom se mi oprava naime vsikdar premoči vüri je pa nikaj ne, ar se tesno zapira.“ Z pozdravom Kolbitsch F. vrtnar, Zagreb

Suttnerove vüre ido točno na razlomeh časa.

Zapoved pazljivosti

je, da pri küpili Fellerovoga „Elsa-Fluida“ pazimo na ime Feller i „znamek“ „Elsa“, ar je vnogo malovrednoga ponarejenja. Neščemo zdaj tü reklama delati tomi zanesljivomi domačimi vravsti. Če bi med našimi četvci ga što še ne poznao, lahko pozvedi od svojega zdravnika kak dobra reč je

proti prehlanjenji,

najbole če gut i grlo trpita zavolo mokrote vrémena, 12 malih, ali 6 dupliških ali 2 specialniva glažka franko 6 kor., 24 malih ali 12 dupliških ali 2 specialni glažki franko 10 K 60 fil. v jedino pravovjakovosti pri Feller V. Eugeni lekarnari, Stubica, Centrale 146 (Zagr. žup.) Felerove ték davajoče, odvjavajoče Rebarbara „Elsa“ pirule (6 škatlic franko 4 kor. 40 fil.) se dajo po znamki „Elsa“ spoznati.